

Allt eins og blómstrið eina
upp vex á sléttri grund
fagurt með frjóvgun hreina
fyrst um dags morgunstund,
á snöggu augabragði
af skorið verður fljótt,
lit og blöð niður lagði -
líf mannlegt endar skjótt.

Ég veit, minn ljúfur lifir
lausnarinn himnum á,
hann ræður öllu yfir,
einn heitir Jesús sá,
sigrarinn dauðans sanni
sjálfur á krossi dó
og mér svo aumum manni
eilíft líf víst til bjó.

Moldun

Ég lifi' í Jesú nafni,
í Jesú nafni' eg dey,
þó heilsa' og líf mér hafni,
hræðist ég dauðann ei.
Dauði, ég óttast eigi
afl þitt né valdið gilt,
í Kristí krafti' eg segi:
Kom þú sæll, þá þú vilt.

Sb. 1671 - Hallgrímur Pétursson

Blessun

Efterspil
Góða ferð

Lag: Jose Feliciano Texti: Jónas Friðrik

Prestur: sr. María Rut Baldursdóttir
Organisti: Guðlaug Hestnes
Undirleikur: Heiðar Sigurðsson
Kór: Stakir Jakar
Einsöngur: Þórdís Sævarsdóttir
Umsjón útfarar: Albert Eymundsson og Örn Arnarson

*Aðstandendur þakka auðsýnda samúð og hlýhug,
sérstakar þakkir til starfsfólks Skjólgarðs. Kirkjugestum er boðið
að þiggja veitingar í Ekrunni að athöfn lokinni.*

María Marteinsdóttir

Fædd 23. maí 1935
Dáin 3. apríl 2022

Útför frá Hafnarkirkju
miðvikudaginn 4. maí 2022
Jarðsett í Hafnarkirkjugarði

Forspil

Ástarfaðir himin hæða
Þýskur höfundur ókunnur
- Sb. 1886 Steingrímur Thorsteinsson

Signing og bæn

Hærra, minn Guð, til þín,
hærra til þín,
enda þótt öll sé kross
upphefðin mín.
Hljóma skal harpan mín:
::: Hærra, minn Guð, til þín, :::
hærra til þín.

Villist ég vinum frá
vegmóður einn,
köld nóttin kringum mig,
koddí minn steinn,
heilög skal heimvon mín.
::: Hærra, minn Guð, til þín, :::
hærra til þín.

Sofanda sýndu þá
sólstigans braut
upp í þitt eilífa
alföðurskaut.
Hljómi svo harpan mín:
::: Hærra, minn Guð, til þín, :::
hærra til þín.

Árla ég aftur rís
ungur af beð.
Guðs hús á grýttri braut
gláður ég hleð.
Hver og ein hörmung mín
hefur mig, Guð, til þín,
hærra, minn Guð, til þín,
hærra til þín.

Lyfti mér langt í hæð
lukkunnar hjól,
hátt yfir stund og stað,
stjörnur og sól,
hljómi samt harpan mín:
::: Hærra, minn Guð, til þín, :::
hærra til þín.

Adams - Sb. 1945
- Matthías Jochumsson

Ritningarlestur

Einsöngur Víkivaki

Lag: Valgeir Guðjónsson
Texti: Jóhannes úr Kötlum

Ritningarlestur

Drottinn er minn hirðir, mig mun ekkert bresta.
Á grænum grundum lætur hann mig hvílast,
leiðir mig að vötnum,
þar sem ég má næðis njóta.
Hann hressir sál mína,
leiðir mig um rétta vegu
fyrir sakir nafns síns.
Jafnvel þótt ég fari um dimman dal,
óttast ég ekkert illt,
því að þú ert hjá mér,
sproti þinn og stafur hugga mig.
Þú býr mér borð
frammi fyrir fjendum mínum,
þú smyr höfuð mitt með olíu,
bikar minn er barmafullur.
Já, gæfa og náð fylgja mér
alla ævidaga mína,
og í húsi Drottins bý ég langa ævi.

23 Davíðssálmur- Margrét Scheving

Ritningarlestur

Á hendur fel þú honum,
sem himna stýrir borg,
það allt, er áttu' í vonum,
og allt, er veldur sorg.
Hann bylgjur getur bundið
og bugað storma her,
hann fótstig getur fundið,
sem fær sé handa þér.

Ef vel þú vilt þér líði,
þín von á Guð sé fest.
Hann styrkir þig í stríði
og stjórnar öllu best.
Að sýta sárt og kvíða
á sjálfan þig er hrís.
Nei, þú skalt biðja' og bíða,
þá blessun Guðs er vís.

Ó, þú, minn faðir, þekkir
og það í miskunn sér,
sem hagsæld minni hnekkir,
og hvað mér gagnlegt er,
og ráð þitt hæsta hlýtur
að hafa framgang sinn,
því allt þér einum lýtur
og eflir vilja þinn.

Gerhardt - Sb. 1886
- Björn Halldórsson

Þig vantar hvergi vegi,
þig vantar aldrei mátt,
þín bjargráð bregðast eigi
til bóta' á einhvern hátt.
Þitt starf ei nemur staðar,
þín stöðvar engin spor,
af himni' er þú þér hraðar
með hjálp og líkn til vor.

Mín sál, því örugg sértu,
og set á Guð þitt traust.
Hann man þig, vís þess vertu,
og verndar efalaust.
Hann mun þig miskunn
krýna.
Þú mæðist litla hríð.
Þér innan skamms mun skína
úr skýjum sólin blíð.

Guðspjall

Einsöngur Mamma

Lag: Friðrik Ómar
Texti: Ingibjörg Gunnarsdóttir

Minningarorð

Einsöngur Íslenska konan

Lag: Billy Joel
Texti: Ómar Ragnarsson

Bæn

Ég veit að fjöllin mín fagna er fuglar landi ná,
að vori er vindarnir þagna og vekja hér einlæga þrá.
Ég horfi á himneskan fjörðinn og hjartað mitt skynjar á ný
að sólin gælir við svörðinn í sælu svo brosmild og hlý.

Á sandinum tíbráin titrar, þá töfra vil ég sjá,
og grjótið i fjörunni glitrar er geislarnir fara á stjá.
Ég horfi á himneskan fjörðinn og hjartað mitt skynjar á ný
að sólin gælir við svörðinn í sælu svo brosmild og hlý.

Og nóttin hún lifir svo lengi þá ljóma fjöllin blá,
því vorblærinn strýkur þá strengi sem stórkostleg veröldin á.
Hjá hafinu himnesk er jörðin og hjartað mitt skynjar á ný
að söngfuglar svífa um fjörðinn og sólin er brosmild og hlý.

Lag: Ásgeir Gunnarsson
Texti: Kristján Hreinsson

Faðir vor